

കൃഷ്ണഗാഥ - അക്രൂരാഗമനം

ചെറുശ്ശേരി

കൃഷ്ണഗാഥ - 18

മഹാകാവ്യം

ചെറുശ്ശേരി

താളിലക്കം

2020

പേര്: കൃഷ്ണഗാഥ - 18

ഭാഷ: Malayalam

വിഭാഗം: മഹാകാവ്യം

രചന: ചെറുശ്ശേരി

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിക്സിപീഡിയ.

കൃഷ്ണഗാഥ ചെറുശ്ലോക 18 - അശ്രുരാഗമനം

- 1 കേശിയായുള്ളൊരു ദാനവൻ വാജിയായ്
- 2 കേശവനുള്ളേടം ചെന്നണഞ്ഞാൻ.
- 3 കണ്ടൊരു നേരത്തു മണ്ടിത്തുടങ്ങിനാ
- 4 രിണ്ടൽപ്പുണ്ടെല്ലാതും വല്ലവന്മാർ.
- 5 കേശവനാനപ്പോൽ കൂശാതെ വന്നൊരു
- 6 കേശിയോടേശിനാനാശു ചെന്നു്.
- 7 വാശിപ്പുണ്ടുള്ളൊരു കേശിയുമനേരം
- 8 കേശവൻതന്നോടുമേശിനിനാൻ.
- 9 ഭൂഭരണപുരങ്ങൾ പൊങ്ങുമാറെങ്ങുമേ
- 10 പാരംവിളങ്ങിനിന്നൊടുനേരം

- 11 കാന്തികലർന്നൊരു കാർവർണ്ണനനേരം
- 12 കാരുണ്യംതന്നെ വെടിഞ്ഞു ചെമ്മെ
- 13 കാളിന്ദിതന്നുടെ സോദരനീടെഴും
- 14 കാഴ്ചയായ് നല്ലിനാൻ കേശിതന്നെ
- 15 ആരണർകോനായ നാരദനനേരം
- 16 നീരദവർണ്ണനാം കണ്ണത്തന്നെ
- 17 പുത്തുകിനിനുള്ള വിണ്ണവർ കേശിക്കവേ
- 18 വാഴ്ന്നിനാൻ ചിർത്തൊരു സന്തോഷത്താൽ.
- 19 നാരദൻ വാഴ്ന്നിന വാർത്തകളോരോന്നേ
- 20 ആദരവോടങ്ങു കേട്ടു പിന്നെ

- 21 ചങ്ങാതിമാരായ ബാലകന്മാരോടും
- 22 ചന്തത്തിൽ ചേർന്നു കളിച്ചാൻ കണ്ണൻ.
- 23 വ്യോമനായുള്ളൊരു ദാനവൻ വന്നിട്ടു
- 24 ഗോപാലബാലകന്മാരെയെല്ലാം
- 25 പർവതംതന്നുടെ പാതാളം പുകിച്ചു
- 26 ഗർവിതനായങ്ങു നിന്നനേരം
- 27 കല്യനായുള്ളൊരു കണ്ണനവൻതന്നെ
- 28 കള്ളനെനുള്ളതു നിർണ്ണയിച്ച്

29 ആശ്രൂ പോയ് ചെന്നവൻ തന്നടൽ പീഡിച്ചു
30 കേശിക്കു ചങ്ങാതമാക്കിവിട്ടാൻ.

31 പാതാളം പുകിന ബാലകന്യാരെയും
32 പാരാതെ കൊണ്ടിങ്ങു പോന്നു പിന്നെ
33 ലീലകളെക്കൊണ്ടു മാലോകർമാനസം
34 ചാലക്കുളർപ്പിച്ചു മേവിനിന്നാൻ.
35 മായംകളഞ്ഞുള്ള മാമുനിമാരുടെ
36 മാനസമായൊരു മന്ദിരത്തിൽ
37 നിന്നു വിളങ്ങിന നന്ദകുമാരനെ
38 ചെന്നങ്ങു കാഞ്ചതിനായിച്ചെമ്മേ
39 അക്രൂരമായൊരു മാനസംപുണ്ടുള്ളൊ
40 രക്രൂരനാകിന യാദവന്താൻ

41 ചൊൽക്കൊണ്ടു നിന്നൊരു തേരിൽക്കരേറിയ
42 ദ്രിക്കിനെ നോക്കിനടന്നാനപ്പോൾ.
43 പോകുന്ന നേരത്തു തന്നിലേ നണ്ണിനാൻ
44 ഗോവിന്ദപാദങ്ങളുള്ളിലാക്കി
45 "കണ്ണനെക്കാഞ്ചതിനായല്ലോ പോകുന്നു
46 പുണ്യവാണെന്നതു നിർണ്ണയം ഞാൻ?
47 ആയർകോതന്നുടെ കാന്തിയായുള്ളൊരു
48 പീയൂഷവാരിതൻ പുരംതന്നേ
49 കോരിനിറച്ചുകൊണ്ടെന്നുടെ കണ്ണിണ
50 പാരം കുളർപ്പിച്ചു നില്പനോ ഞാൻ?

51 കാർവർണ്ണൻതന്നുടെ കണ്മനയായൊരു
52 കാർവണ്ടു വന്നിങ്ങു മെല്ലെ മെല്ലെ
53 ദീനനായ് നിന്നൊരു ഞാനായ പൂവിൽനി
54 നാനന്ദമാടിക്കളിക്കുമോതാൻ?
55 കണ്ണൻറെ തുമൊഴിയായൊരു തേൻകൊണ്ടെൻ
56 കർണ്ണങ്ങൾ രണ്ടും നിറച്ചു ചെമ്മേ
57 പൂമാതു പൂണന്ന പൂമേനി കണ്ടു ക
58 ഞാമോദം പൂണ്ടങ്ങു നില്പനോ ഞാൻ?

59 പുഞ്ചിരിയായൊരു തൂനിലാവേറ്റുനി
60 നെഞ്ചിത്തമായുള്ളൊരാമ്പൽ ചെമ്മേ

61 ഉല്ലസിച്ചാനന്ദമായൊരു തേനും പൂ
62 ണ്ടല്ലലെപ്പോക്കുമാറുണ്ടോ വന്നു?
63 വെണ്ണ പിരണ്ടിട്ടു തിണ്ണം കുളർത്തുള്ളൊ
64 രുണ്ണിക്കൈയൊന്നു മുകർന്നുതാവു.
65 കണ്ടൊരു നേരത്തു കാർമുകിൽവർണ്ണനെ
66 മണ്ടിയണഞ്ഞൊന്നു പൂണ്ടുതാവു.
67 ചേവടി രണ്ടുമെടുത്തുടൻ മെല്ലവേ
68 ചൊവ്വോടു മൗലിയിൽ ചേർത്തുതാവു.”
69 ഇങ്ങനെ തന്നിലേ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
70 പൊങ്ങിന കൗതുകം പൂണ്ടു പൂണ്ട്

71 സായമായുള്ളൊരു കാലം വരുന്നപ്പോ
72 ളായർകലംതന്നിൽ ചെന്നു പുകാൻ.
73 ആഴിനേർവർണ്ണന്റെ ചേവടിത്താരിണ
74 പൂഴിയില്ലാണായി പുകുന്നേരം.
75 തേരിൽനിന്നനേരം പാരിലിറങ്ങിട്ടു
76 പാരാതെ കമ്പിട്ടു കൂപ്പിനിന്നാൻ.
77 ആഴം പൂണ്ടിട്ടുനോരാമോദംതന്നാലേ
78 പൂഴിയിൽ വീണു പുരണ്ടാൻ ചെമ്മേ.
79 പിന്നെയെഴുന്നേറ്റു ധന്യമായുള്ളൊരു
80 നന്ദന്റെ മന്ദിരം തന്നെക്കണ്ടാൻ:

81 കാലി കറന്നുള്ളൊരൊച്ചയുണ്ടെങ്ങുമേ
82 ബാലന്മാർ കോലുന്ന ലീലകളും.
83 ഒന്നിനോടൊന്നു കലർന്നു കളിക്കുന്ന
84 കന്നംകിടാക്കളുമുണ്ടെങ്ങുമേ.
85 കാളകൾ തങ്ങളിൽക്കുത്തിക്കുതർന്നിട്ടു
86 ധൂളിയെഴുന്നമുണ്ടോരോ ദിക്കിൽ.
87 ധേനുക്കളെച്ചെന്നു ചാലക്കറപ്പാനായ്
88 ചേണുറ്റു പാല്പൂഴു ചേർത്തു കൈയിൽ

89 ചാലേ മുറുക്കിന കാഞ്ചിയുമാണ്ടുള്ള

90 നീലവിലോചനമാരണ്ടെങ്ങും.

91 ഗോക്കളെപ്പേർചൊല്ലി നീളെ വിളിക്കയും

92 പാൽക്കഴെ താവെന്നു ചൊല്ലുകയും

93 ചേൽക്കണ്ണിമാരുടെ വാക്കുകളിങ്ങനെ

94 കേൾക്കായി വന്നതേ പാർക്കുംതോറും.

95 "എന്നുടെ കന്നിനെക്കണ്ടുതില്ലേതോഴീ?

96 നിന്നുടെ വീട്ടികല്യങ്ങോ കണ്ടു?"

97 എന്നങ്ങു തങ്ങളിൽ ചോദിച്ചു നിന്നുള്ള

98 സുന്ദരിമാരുമുണ്ടങ്ങുമിങ്ങും.

99 കണ്ണന്റെ വേണതൻ നാദത്തെ കേൾക്കയാൽ

100 കർണ്ണങ്ങൾ തിണ്ണം കലമ്പിച്ചപ്പോൾ

101 കനകളൊന്നും തന്നമ്മമാർചാരത്തു

102 ചെന്നുതുടങ്ങാതെ നിന്നനേരം

103 അമ്മതാൻ ചെന്നിട്ടു കണ്ണൻറെ ചാരത്തു

104 നന്മാഴിയാണ്ടുടൻ ചൊന്നാളപ്പോൾ:

105 "കനുകിടാക്കൾ കടിപ്പതിന്നായിക്കൊ

106 ങ്ങാനുമേ ചെല്ലുന്നതല്ല കണ്ണാ!

107 ചെന്നവയൊന്നും കുടിക്കുന്നതല്ല കാ

108 മന്ദമായ് നോക്കുന്നതിങ്ങുതന്നെ.

109 നിൻ കഴൽ കേട്ടു തന്മക്കളെയൊന്നുമേ

110 നക്കുന്നതല്ല കാ ധേനുക്കളും.

111 രാവായിപ്പോയാലിക്കാലി കുറപ്പതി

112 നാവതല്ലെന്നതു തേരണം നീ.

113 കാലി കുറന്നങ്ങു പോയിട്ടുവേണം നിൻ

114 കോലക്കഴൽവിളിയെന്മകനെ!"

115 അമ്മതാനിങ്ങനെ തന്മകന്തന്നോടു

116 നന്മാഴി ചൊന്നതു കേട്ടു കേട്ട്

117 ചെന്നുതുടങ്ങിന യാദവന്താനപ്പോൾ

118 നന്മകമാരകന്മാരെക്കണ്ടാൻ

119 കാമിച്ചു നിന്നിട്ടു കേഴുന്ന വേഷാമ്പൽ
120 കാർമുകിൽമാലയെക്കാണാംപോലെ.

121 മണ്ടിയണഞ്ഞവൻ കണ്ടൊരു നേരത്തു
122 കൊണ്ടൽനേർവർണ്ണന്തമ്പാദങ്ങളിൽ
123 വീണുകിടന്നുടനാനന്ദവാരിയി
124 ലാണു തുടങ്ങിനാനാശ്രു ചെമ്മേ
125 കൈയെപ്പിടിച്ചവൻ മെയ്യെയും കണ്ണന്തൻ
126 മെയ്യോടു ചേർത്തൊന്നു പൂണ്ടാനപ്പോൾ.
127 മംഗലമാണ്ടൊരു മന്ദിരംതന്നിലേ
128 മന്ദം നടന്നങ്ങു ചെന്നു പിന്നെ.
129 മൃഷ്ടമായുള്ളൊരു ഭോജനം നല്കിട്ടു
130 കട്ടിന്മേൽ ചേർത്തവന്തന്നെ നന്ദൻ

131 വാക്കുകൾകൊണ്ടവനുള്ളും കുളുർപ്പിച്ചു
132 മാർഗ്ഗമായ് പോക്കിനാൻ മാർഗ്ഗവേദം.
133 ചിന്തിച്ചതൊന്നൊന്നേ നിന്നു ലഭിക്കയാൽ
134 സന്തോഷമാണ്ടൊരു യാദവന്താൻ
135 നന്ദകുമാരനും നന്ദനും കേൾക്കവേ
136 വന്നതിങ്കാരണം ചൊന്നാമ്പിന്നെ:
137 "മംഗലനായൊരു കുസൻറെ ചൊല്ലാലെ
138 നിങ്ങളെക്കാണാനായ് വന്നതിപ്പോൾ
139 വില്ലിന്നു പൂജയാമുത്സവം കാണാനാ
140 യെല്ലാരും പോരേണമെന്നു ചൊന്നാൻ."

141 ചൊന്നതു കേട്ടൊരു നന്ദനമനേരം
142 നിന്നൊരു ഗോപന്മാരോടു ചൊന്നാൻ:
143 "നാഥനായുള്ളൊരു കുസനെക്കാണാനായ്
144 നാമെല്ലാം പോകണം നാളെത്തന്നെ.
145 ഗോരസമോരോന്നേ പൂരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
146 പാരാതെ പോവതിന്നെ"നിങ്ങളെ
147 നന്ദൻറെ ചൊൽ കേട്ടു ഗോപന്മാരെല്ലാരും
148 നന്നായ് മുതിർന്നാരങ്ങുവണ്ണമേ.

149 വല്ലവിമാരെല്ലാമെന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
150 അല്ലലിൽ വീണങ്ങു മുങ്ങിച്ചൊന്നാർ:

151 "കാർമുകിൽവർണ്ണനെക്കൊണ്ടങ്ങു പോവാനായ്
152 കാരുണ്യം വേറിട്ടിപ്പാപി വന്നു.
153 നാമെന്തു ചെയ്യതെന്തോഴിമാരേ! ചൊൽവിൻ
154 വാമനായ് കൂട്ടുമോളീശ്വരന്താൻ?
155 അക്രൂരനെനെന്നതു ചൊല്ലുവാനെല്ലാതും?
156 അക്രൂരനല്ലിവൻ ക്രൂരനത്രേ.
157 കണ്ണനായുള്ളൊരു നമ്മുടെ ജീവനെ
158 ത്തിണ്ണം പഠിച്ചങ്ങു കൊണ്ടുപോവാൻ
159 ചാലത്തുനിഞ്ഞിങ്ങു വന്നൊരിപ്പാപിയെ
160 കാലനെനെന്നല്ലാതും ചൊല്ലുവേണ്ടു.

161 പണ്ടു നാം ചെയ്തുള്ള പുണ്യങ്ങളെല്ലാമേ
162 മണ്ടുന്ന കാലമീ വന്നതിപ്പോൾ.
163 കാർമുകിൽവർണ്ണന്തൻ ത്രമൊഴിയായൊരു
164 പീയൂഷമാളുന്ന കർണ്ണങ്ങളിൽ
165 "പോകുന്നോനിനവൻ" എന്നുള്ള വാർത്തയാം
166 കാകോളംകൊണ്ടല്ലൊ തൂകുന്നിപ്പോൾ
167 കൊഞ്ചൽ തുടങ്ങുമൊളഞ്ചനവർണ്ണന്തൻ
168 പുഞ്ചിരിയായ നിലാവുതന്നെ
169 ചേർത്തുള്ളിൽ കൊള്ളാതെ നിന്നു പൊറുപ്പതി
170 നേത്രചകോരങ്ങളെങ്ങനെ ചൊൽ?

171 പ്രാണങ്ങളായിതിക്കാർവർണ്ണന്താനല്ലോ
172 കാർവർണ്ണനായതിപ്രാണങ്ങളും
173 തങ്ങളിലേതുമേ ദേദമില്ലല്ലൊ കാ
174 അങ്ങനെയാകുന്നു പണ്ടെയെന്നാൽ
175 കാർവർണ്ണൻ നമ്മെപ്പിരിഞ്ഞങ്ങു പോകിലി
176 പ്രാണങ്ങളെങ്ങനെ നിന്നുകൊൾവൂ?
177 ദൈവമേ ദീനമാരായുള്ള ഞങ്ങളെ
178 കൈവെടിഞ്ഞായോ ചൊൽ നീയുമിപ്പോൾ.

179 നിൻ തണലെന്നിയെ പിന്തുണയില്ലേതു
180 വെതുവെന്തിടുനൊരങ്ങൾക്കിപ്പോൾ.”

181 ഇങ്ങനെ തങ്ങളിൽ ചൊന്നുള്ള നാരിമാർ
182 തിങ്ങിന വേദന പൊങ്ങുകയാൽ
183 കണ്ണാ! എന്നിങ്ങനെ തിണ്ണം വിളിച്ചുടൻ
184 കണ്ണനീർ തുകിനാർ മാഴ്ചി മാഴ്ചി.
185 നാരിമാരിങ്ങനെ കേണതുടങ്ങുമ്പോൾ
186 ചാരത്തു ചെന്നുടൻ കണ്ണനപ്പോൾ
187 ആദരവോടുള്ള തുമൊഴികൊണ്ടവർ
188 വേദന വേഗത്തിൽ പോക്കിനിന്നാൻ.
189 കാതരമായ കാമിനിമാരെല്ലാം
190 കാർവർണ്ണൻചൊല്ലെല്ലാം കേട്ടനേരം

191 കാതര്യം കൈവിട്ടു നിന്നാരങ്ങെല്ലാരും
192 കാലവും പോന്നു പുലർന്നുതപ്പോൾ.
193 ഗോപന്മാരെല്ലാരും ഭാജനമോരോന്നിൽ
194 ഗോരസമോരോന്നേ പൂരിച്ചപ്പോൾ
195 പാഞ്ഞുചെന്നോരോരോ ചാട്ടിൽക്കരേറീട്ടു
196 പാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ നന്ദനമായ്.
197 ഗാന്ധിനീസ്മൃതൻ തേരിൽക്കരേറിനാർ
198 മന്ദമകനുള്ള നന്ദന്മാർ
199 പിഞ്ചെന്നുനിന്നുള്ള മഞ്ചുളവാണിമാ
200 രഞ്ചനവർണ്ണനേ നോക്കിനിന്നാർ.

201 തേരു മരഞ്ഞങ്ങു പോയൊരു നേരത്തു
202 വാരുറ്റു കേതുവേ നോക്കിനിന്നാർ.
203 മേളമാണ്ടുളളൊരു കേതു മരഞ്ഞപ്പോൾ
204 ധൂളിയെ നോക്കിനാരൊട്ടുനേരം
205 പിന്നെയങ്ങെല്ലാരുമൊന്നിച്ചുകൂടീട്ടു
206 ഖിന്നമാരായുള്ള വല്ലവിമാർ
207 പാമ്പോടു വേറായ തോൽപോലെയനേരം
208 പാഴായിപ്പോയൊരു ഗോഷ്ടംതനിൽ

209 ചെന്നങ്ങു പുകിനാർ വൻനരകംതന്നിൽ

210 പുണ്യമകന്നവരെന്നപോലെ.

211 നന്ദകുമാരൻ നിന്നൊരു ഗേഹത്തിൽ

212 ചെന്നങ്ങു നിന്നടനൊടുനേരം

213 ശയ്യയിൽ ചെന്നു തലോടിനാർ മെല്ലവേ

214 അയ്യോ! എന്തിങ്ങനെ ചൊന്നാർ പിന്നെ.

215 അങ്കണംതന്നിലേ പിന്നെയും നോക്കിട്ടു

216 സങ്കടം പൂണ്ടാരങ്ങൊടുനേരം.

217 കാലിതെളിക്കുന്ന കോലങ്ങെടുത്തിട്ടു

218 ചാലത്തമ്പാരിലേ ചേർത്താർ പിന്നെ.

219 വല്ലികളാണ്ടുള്ള ഗേഹങ്ങളോരോന്നിൽ

220 മെല്ലവേ ചെന്നങ്ങു നിന്നു ചൊന്നാർ:

221 "വമ്പുലി മുന്വായ ഘോരമൃഗങ്ങൾക്കു

222 സംഭോഗമന്ദിരമാക നിങ്ങൾ,

223 വാരിജലോചനൻകാരുണ്യമിന്നെനി

224 വാരാതെയിന്നിതാ ഞങ്ങൾ വന്നു."

225 വല്ലീഗൃഹങ്ങളോടിങ്ങനെ ചൊല്ലിന

226 വല്ലവിമാരെല്ലാം വന്നു പിന്നെ

227 തുളുമ്പുകൾനൊരു പൂങ്കാവിൽ ചെന്നടൻ

228 പൂമരമോരോന്നേ പൂണ്ടു ചൊന്നാർ:

229 "കാർമുകിൽവർണ്ണന ഞങ്ങളിലുള്ളൊരു

230 കാരുണ്യം ദൂരമായ് വന്നമൂലം

231 കാരസ്തുരങ്ങൾ നൽക്കാരകളെന്നെല്ലാം

232 പേരുള്ള ദാരുക്കളാക നിങ്ങൾ.

233 ഓമനയോടെ വളർത്തല്ലോ പോരുന്ന

234 നാമെല്ലാം നിങ്ങളെപ്പണ്ടെ ചെമ്മേ

235 കാമിക്കയൊല്ലായിപ്പൂമരമൊന്നുമേ

236 കാർവർണ്ണനെന്നല്ലോ ചൊല്ലിതിപ്പോൾ

237 മാനിക്കുന്നോരല്ല നമ്മെയെന്നിങ്ങനെ

238 ദീനതകോലൊല്ലാ നിങ്ങളെന്നാൽ."

239 ബാലികമാരെല്ലാമിങ്ങനെ ചൊന്നാടൻ

240 ആലുടെ ചാരത്തു ചെന്നു ചൊന്നാർ:

241 "നന്മനിമാരെല്ലാം നിന്നുടെചാരത്തു

242 നിന്നു വിളങ്ങിനാരിനയോളം

243 ഇന്നു തുടങ്ങി നിൻ ചാരത്തു വന്നെന്നി

244 നിന്നു വിളങ്ങുന്നതാരേ ചൊൽ നീ?"

245 ദാരുക്കളോടെല്ലാമിങ്ങനെ ചൊല്ലീട്ടു

246 പാരാതെ പോന്നങ്ങു വന്നു പിന്നെ.

247 കൂമ്പിനിന്നീടുന്ന കണ്ണുമായനേര

248 മൃന്മലരഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വായ്പും

249 മേച്ചലും കൂടാതെ പാച്ചലും കൂടാതെ

250 ഓർച്ചപൂണ്ടിടുന്ന കന്നുകളെ

251 കണ്ടൊരു നേരത്തു മണ്ടിയണഞ്ഞുട

252 നിങ്ങളുപുണ്ടെല്ലാറും നിന്നു ചൊന്നാർ:

253 "കല്പശമാണ്ടൊരു നമ്മുടെ ജീവനെ

254 ചെമ്മേ പറിച്ചു മറച്ചു മെല്ലെ

255 അക്രമനെനൊരു പേരായിനിന്നുള്ളൊ

256 രക്തമനെങ്ങാനും കൊണ്ടുപോയാൻ.

257 നിങ്ങൾക്കു വേണുന്നതെല്ലാമേ നല്ലവൻ

258 എങ്ങുണ്ടെത്രമേ ചേദിയായിൻ."

259 കന്നുകളോടെല്ലാമിങ്ങനെ ചൊല്ലീട്ടു

260 കണ്ണനിർ വിഴ്ന്നിനാർത്തമാരായ്.

261 ചുതുതുടങ്ങിന ലീലകൾ കോലുന്ന

262 സാധനമോരോന്നെടുത്തു പിന്നെ

263 ദൂരത്തു ചാട്ടിക്കളഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ

264 പാരിച്ചു വേദന പൊങ്ങുകയാൽ.

265 പിന്നെയുമെല്ലാരുമൊന്നിച്ചുകൂടീട്ടു

266 കണ്ണനെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞുനിന്നാർ:

267 "നൽക്കണിയായല്ലൊ നാഗരമാരായ

268 മൈക്കണ്ണിമാർക്കെല്ലാമിന്നു തോഴി!

269 പുണ്യങ്ങൾചെയ്തുള്ള കണ്ണുകൾ രണ്ടിലും
270 കണ്ണന്മെയ് ചേർക്കുന്നോരല്ലായിപ്പോൾ.

271 നമ്മുടെ വേദന നാമെല്ലാമിങ്ങനെ
272 നമ്മിലേ വാപാടുകെന്നേ വേണ്ടൂ.
273 പാരാതെ വന്നുണ്ടു ഞാനെന്നു ചൊന്നതും
274 നേരല്ലയെന്നത്രേ തോന്നുന്നതേ.
275 നയ്യല്ലതന്നുടെ തേനുണ്ടു കാർവ്വുണ്ടു
276 നാമല്ല തീണ്ടുമോ നാരിമാരേ!
277 മാധുരമാരായ മാനിനിമാരുടെ
278 മാധുര്യം കണ്ടൊരു മാധവന്താൻ
279 പാരം വശംകെട്ടു മെയ്യുന്നീടുമേ
280 ധീരതനമ്മോടേയുള്ളു തോഴി!

281 കാർവർണ്ണൻ പോയൊരു ദിക്കിനെ നോക്കി നാം
282 പാരാതെ പോകയോ തോഴിമാരേ!
283 ചാർന്നുള്ളൊരല്ലൊരും പിന്നാലെ പായുമ്പോൾ
284 "ഭ്രാന്തുണ്ടോ നിങ്ങൾക്കോ"യെന്നേ വേണ്ടൂ."
285 സംഗമമഴുനുള്ളു മംഗമാരല്ലൊരും
286 ഇങ്ങനെ ചൊന്നാടൻ തങ്ങളുള്ളിൽ
287 ഭാവനതന്നാലെ കാർവർണ്ണൻമെയ്യേർത്തി
288 ട്രാവോളം പുല്ലിനാരായവണ്ണം.
289 ആനന്ദമായൊരു പീയൂഷംകൊണ്ടു തൻ
290 മാനസമെല്ലാം കുളർപ്പിച്ചുടൻ

291 നന്ദജൻ ചൊന്നുള്ള നന്മാഴിയോരോന്നേ
292 ചിന്തിച്ചു വേദന പോക്കിനിന്നാർ.

പ്രസാധകർ

അല്ലിളക്തം

